

NATAŠA LOVŠE PEPELNAK

Plesati je začela, ko je bila stara deset let, to je bilo leta 1983, ko se ji je zdelo, da si vsi plešejo. »Tokrat je bila zelo popularna Plesna šola Kazina, zdelo se mi je, da je to mogočna šola, pa še moja teta je delala tam, in vpisala sem se vanjo. Ker ni bilo plesalca, da bi lahko plesala v paru, sem se usmerila na show plese in moja prva plesna učiteljica je bila Mojca Horvat. Tokrat se je veliko dogajalo na plesnem področju, bilo je veliko čudovitih prireditev, »Evropa pleše«, »Zvezde plešejo« in to je bilo krasno izhodišče za nastope.

Pri Mojci nisem bila dolgo, le štiri leta, treningi so bili za nas, mladostnike, ki nismo bili Ljubljančani, jaz sem se vozila iz Jevnice v Ljubljano, enostavno prepozni. Potem sem začela plesati v Rondoju, vaško ples-ritmični skupini, podobna je bila mnogim, ki so konec 80-ih let množično nastajale povsod po Sloveniji. Imela sem smisel, voljo in če sem hotela plesati v skupini, sem morala začeti delati tudi koreografije za plesalke. Tokrat še ni bilo veliko kadra, ki bi to poučeval, pa sem začela koreografirati že pri 14-ih letih. Potem pa je šla moja pot le še navzgor.«

Vedela je, da bo več veljala, če bo več znala, zato se je vpisovala v poletne in zimske plesne šole v okviru Zveze kulturnih organizacij Slovenije, kjer so bili vedno izredno dobri predavatelji, in je pridobivala veliko znanja. Kasneje se je vključila v skupino stepa v PŠ Urška, kjer jo je učil Jadran Živkovič.

»Ko pa sem se vpisala na Fakulteto za šport, sem se vključila v PK Bolero. Tokrat je bil še v povojih, prav zato me je zanimal, ker se mi je zdelo, da bo nastalo nekaj novega in zanimivega. Čeprav sem bila razcepljena, kolebala sem, ali naj ustanovim svojo plesno skupino ali se priključim kaki večji skupini. Na pobudo Zorana Kljuna in Janje Pušl pa sem se priključila Boleru in začela z gradnjo show sekcije.«

Začela je koreografirati, vzbujati pozornost s svojim delom, dosegati imenitne rezultate. »Vsi so me veliko spodbujali, tudi Meta Zagorc,« skromno pripomni.

»Veliko so mi pomagale knjige o plesu, veliko sem se naučila na fakulteti, predvsem o treningih, v 13-ih letih, kolikor sem bila v Boleru, smo postali svetovni prvaki v vseh kategorijah. Od tu izhajajo Matevž Česen, Nika Kljun, Živa Leterner, Tadej Premk, Nina Masilo, ki uči jazz plesno tehniko, hip hop, in še

kdo. Ponosna sem na uspehe, ki smo jih dosegli skupaj. Vem, da je moje vodilo: več znaš, več veljaš, dvignilo tudi njih. Za uspehe smo 'krivi' vsi, ki smo takrat sodelovali in delali skupaj, ne le moje trenersko delo z njimi in koreografije. Ne smem izpustiti niti razumevanja staršem niti 'zagretosti' mladih plesalcev.«

O svoji koreografski metodi pravi: »Ponosna sem, ker sem vedno uspela ideje črpati iz sebe, uživala sem v ustvarjanju, vse novitete so v meni puščale sledi, vsako kritiko, tako pozitivno kot negativno, sem obrnila v pozitivnost, hvaležna sem, da se mi je vse to zgodilo. Verjetno tudi ne bi toliko časa in vseh poletij preživela v Londonu, se izobraževala, obiskovala množico tečajev v Londonskem plesnem studiu Pinneapple, če ne bi imela vsega tega tako zelo rada.«

Za doseganje prvih mest v svetovnem merilu gotovo niso dovolj samo šola in dodatna izobraževanja. Treba je imeti talent, fantazijo ... Pri koreografiranju se nikoli ne upira le na znane korake, tako kot je to na primer pri baletu, ki je popolnoma definiran. V show plesih se ji zdi vse popolnoma drugače, ker je vse odprto, zato lahko uporabi vsa elementarna gibanja, rokovanja z različnimi rekviziti, izrabi odnos rekvizit-oseba, tukaj je izjemna širina, velik nabor možnosti in to je najlepše. Nikoli ni imela težav s tem, katero tehniko naj uporabi. Dolgo časa je delala hip hop, pa jazz tehniko, včasih uporabila kak sodoben plesni izraz. Zanj je bila vedno v ospredju koreografija, katero plesno tehniko uporabi za izraz, pa zanjo ni bilo nikoli pomembno.

Pot iz Bolera jo je peljala k Jadranu Živkoviču v BPS. Pred štirimi leti je postala mamica in vzporedno s tem je vodila plesno-športno društvo NLP. Dve leti je obiskovala seminarje na Javnem skladu za kulturne dejavnosti o plesnih tehnikah, koreografiji, kjer je dobila veliko dodatnega znanja in potrditve o svoji koreografski metodi.

Sodelovala je tudi na koncertu s Siddartha 2003, katere glavni koreograf je bil Miha Krušič, sama pa je koreografirala dva komada. Misli, da je bil to velikanski projekt, kjer so se plesalci različnih plesnih šol združili in prepletli v res hudem spektaklu.

Ena prelomnica pa se ji zdi tudi izobraževanje Plesne zveze Slovenije, MTP, ki se trudi pripeljati ugledne predavatelje in poskrbi, da smo redni udeleženci tekem v tujini.